

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 85.

V Ljubljani, v petek 13. aprila 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 12. aprila.

Budgetna razprava

prične se še le jutri ali pa morda celo pojutrnjem, ker je danes rešiti še cela vrsta peticij, dalje prememba volilnega reda za veliko posestvo na Tirolskem, znižanje železnične voznine za delavce in troje fidejkomisov. Pri vseh točkah, zlasti pri premembi volilnega reda tirolskega bode več ali manj govorjenja, ki bode izpolnilo celo današnjo in morda tudi še jutranjo sejo.

Vpisovanje govornikov za budgetno razpravo pa je danes dovršeno. Za splošno razpravo je vpisanih proti budgetu 44 govornikov, zanj pa le 9, ker so se dali nekateri zadnjič vpisani poslanci izbrisati. Med nasprotnimi govorniki so vpisani vsi mladočeški poslanci, izmed katerih pride pa le dr. Gregor na vrsto, ki je tretji med nasprotnimi govorniki; dr. Gregorec je šest in dvajseti med njimi, torej brez nade, da bi prišel k besedi. Izmed desnice so dozdej pri glavni razpravi vpisani: Zucker, Lupul, Šuklje, Fišera, Weber, Czartoryski, Hompeš, Pscheiden in Ozarkievič.

Za posebno razpravo so se nasprotniki oglašali včeraj in listi so poročali, da je zapisanih 400 govornikov in da bi bilo treba samo zanje osemnajst sej, ko bi vsi govorniki prišli na vrsto in bi vsak izmed njih govoril le četrt ure. Prav štiristo jih ravno ni, govorili bodo pa pri vsakem poglavju le trije za, in trije proti, drugi pa bodo morali voliti dva generalna govornika. Tako je za sedaj sklenjeno; mogoče pa, da jih bode pri kakem posebnem važnem poglavju govorilo malo več, pri manj važnih pa tudi nekoliko manj.

Govorniki za budget so se oglašali danes in naši slovenski poslanci so bili pri žrebanju tako srečni, da pridejo pri raznih točkah vsi na vrsto. Da ne bosta dva obravnavala ene in iste reči, razdelili so namreč med seboj razne predmete in so

pri vpisovanju drug drugemu pomagali, da vsakdo tudi res pride k besedi. Pri notranjem ministerstvu in sicer pri deželni upravi govori Pfeifer, pri cestah Hren, pri vodnih stavbah dr. Poklukar. Pri naučnem ministerstvu in sicer pri centralnem vodstvu govori Klun, pri srednjih šolah Šuklje. Pri finančnem ministerstvu je o zemljiškem davku oglašen Pfeifer, pri justičnem ministerstvu dr. Ferjančič, pri poljedelskem ministerstvu dr. Poklukar in pri penzijskem zakladu Hren. Med budgetno razpravo se bode rešilo več važnih predmetov, ki se ne dajo odkladati. Hohenwartov in Liechtensteinov klub zahtevata, naj pride na vrsto tudi prvo branje Liechtensteinovega šolskega predloga, kar se bode tudi zgodilo, kakor hitro mu bode zagotovljena večina in se ne bode bati, da pade že pri prvem branju. Za dotično razpravo zahtevajo levičarji tri seje ter preté, da bodo izstopili iz državnega zbora, ako bi jim večina ne pustila govoriti in bi razpravo prej preprečila. S Kranjskega je razun že izročeni peticij za versko šolo došlo že 236 takih prošenj od raznih farnih občin, ki štejejo 26.088 podpisov in ki jih je poslanec Klun danes izročil.

Razun državnega proračuna ima državni zbor rešiti še špiritni davek, ki ga sedaj pretresa pododsek, kateremu je bil izročen v prvo posvetovanje. Malo je torej upanja, da bi zbornica vse to jako obširno in važno gradivo dovršila do binkoštnih praznikov, in že sedaj mnogi sodijo, da bode državni zbor sklenjen še le proti koncu meseca maja in da se delegacije snidejo 30. maja v Budimpešti.

Iz današnje seje omenjam, da je bilo prišlo komaj 170 poslancev in da se je moralo odložiti več peticij, ker dotičnih poročevalcev ni bilo. Tudi je bil voljen odsek za varstvene znamke, v katerega je bil izmed naših poslancev izbran dr. Poklukar. Vlada je danes izročila dva predloga, katerih jeden zadeva podaljšanje zakona zoper anarhiste za 3 leta, jeden pa podaljšanje zakona, ki za kotorski okraj preklicuje porotne sodnije, še za eno leto. Ker go-

vorim že o sodnijah, naj tudi še povem, da je državni pravdnik zoper Schönererja in enega tovariša njegovega vendar-le vložil tožbo zaradi javne sile in se bode dotična razprava vršila 17. aprila. Ako ga obsodijo, preti Avstriji velika nesreča, ker se v tem slučaju hoče preseliti na Nemško!

Francozje o Avstriji.

Nedavno izdal je francoski podpolkovnik Hennebert knjigo o današnji Avstriji pod naslovom: „L'Autriche en 1888. Son rôle et sa mission en Europe.“ (Avstrija v 1888. Njena uloga in njeno poslanstvo v Evropi.) Vrlo dobro je narisana politika, katere bi se morala Avstrija poprijeti, če se bo hotela vzdržati na mestu, kjer je nastala. Razume se samo ob sebi, da bo morala ta njena politika zdatno drugačna biti to- in onstran Litave, kakor je dandanes, in tudi Hennebert ji tako kaže. Kar trdimo Slovani že celih dvajset let, da je dualizem v Avstriji nepotreben, škodljiv in nevaren, pripoznavajo tudi Francozje, da je v dualizmu iskati tiste kalí, iz katerih se je že toliko hudega za Avstrijo izcimilo zlasti za nas Slovence, kajti dualizem ni družega, nego umetna zveza Nemcev in Madjarov, da bi tem vspešneje Slovence pestili in zatirali eni tostran, drugi onostran Litave. In vendar, pravi Hennebert dalje, so zatirani Slovani tako lepo in čvrsto pleme, da so povsem vredni francoskega sočutja, katero tudi v polni meri vživajo. Žal, da se kaj takega ne more o Nemcih trditi. To je Vam pa oholi in ošaben narod; akoravno ima nad Slovani v Avstriji gospodstvo v rokah, vendar ni zadovoljen, temveč godrnja, da se mu ne dovoli Slovanov popolnoma uničiti! Trdi namreč, da ima za to pravico, katera izvira iz starodavnih časov in je nedotakljiva.

K Čehom idoč, pravi Hennebert, da on prav nič ne dvomi, da se bo češkemu naporu in njihovi vstrajnosti danes ali jutri posrečilo ustanoviti tako

LISTEK.

Misli v aprilu.

Kdor pazljivo čita časnike, najde marsikaj v njih, kar bi človeku sicer nikakor ne prišlo na um.

Ni še dolgo tega, ko sem premišljeval, zakaj štirakom ali tudi malim novcem nekateri pri nas pravijo še: kebrí. Kar naletim oni dan na listek, ki je popisoval Masavo in Masavce. V njem čitam, da Masavci delé Marije Terezije tolar v kupčiji na 40 „resiné“, in to na 5 „kebir“. Hevrek! Od tam morajo izvirati naši „kebrí“.

Kako se je to zašlo, tega seveda ne morem z gotovostjo določiti. Ugibljem pač lahko. A na sklepe in zaključke, do katerih se pride le po ugibanju, zanesti se je tako malo, kakor na aprilovo vreme.

Morda je poslala kedaj kaka stara slovenska teta v Masavo plesnjivih Marije Terezije tolarjev in je prejela za-nje lep kupček drobiža z vkupnim napisom „kebir“. Ker pa molčečnost ni bila njena najmenitniša čednost — to bi bilo tudi preveč tirjati — povedala je o tem tudi svoji najboljši prijateljici, s pristavkom seveda: pa tiho bodi! Toda to je njen jezik še le dobro podražilo. Kmalu se je ne

zvedelo to po širni zemlji slovenski. Ker je šla redka novica skozi veliko ust, in ker Slovenci že tako zelo radi besede prejedamo in po svoje zasukavamo, ni čuda, da so se „kebiri“ polagoma spremenili v „kebre“.

Žal, da smo Slovenci poleg izraza za drobiž prejeli menda od Masavcev še neko drugo besedo. Izraz je to, ki nam drobiž pobira, pa ne le drobiž, večji denar in sploh vrednostno blago ima še rajši. Masavci namreč merijo žito na „rubit“. Pri nas pa že kar cele njive merijo na „rubit“. Gosposka ne čaka vselej, da bi prišla še le žito — rubit. Njivo „rubit“ iti spomladi je bolj varno in gotovo, kot odkladati, nanašaje se na bogate pridelke.

Ubogi kmet! Glej, kam sega tvoje sorodstvo, in kje je početek tvoje bede in vsakdanjega tarnanja nad slabimi časi!

Sicer pa bodi potolažen! (Te besede si že navajen!) Nedavno je posijal z Dunaja žarek upanja v tvoj stiskani stan. Menda si že slišal, da je neki gospod tvojega imena (po koroško povedano) dosegel na Dunaji nezaslišano visoko stopinjo, postal je namreč minister.

Gledé tega preveselega dogodka ti pač lahko rečem: Če te tvoja lastna kri ne reši hudih let in prežene vseh tistih sitnežev, ki te hočejo za vsak

zastanek brž priti „rubit“, potem ti pa ni pomagati! Kar mene zadeva, nadejam se trdno, da mora takó važna sprememba na višjem mestu donesti vsem državljanom na kupe debelih „kebrov“.

— Stoj! Skoraj bi bil pozabil, da sem začel pisati nekaj o časnikih. Dobro, da jih človek sme, more in zná čitati.

Posebno srečen pa je tisti naročnik, ki jih redno dobiva vse, kolikor jih je plačal.

Tega nisem zapisal kar tako brez posebnega povoda. Meni je bila do letošnjega leta sreča mila, da sem dobival še dosti pravočasno vse naročene in s pravimi avstrijskimi „kebrí“ plačane časnike in časopise, liste in lističe. Letos pa mi ravno v tem oziru nagaja neki mnogojezični listič. V meseci aprilu smo; toda namesto kacij 7 številc imam v rokah jedva poltretji izvod. Je pač križ. Pa kaj hočemo? Tega vendar nihče ne bo zahteval, da bi bila ženska — „mož-beseda“! Saj še možje niso vselej. Zlasti višji dostojanstveniki so v tem oziru zelo, zelo pozabljeni, posebno proti nam, od vseh strani „zarubljenim“ in — po nemškem in židovskem mnenju — „zarobljenim“ Slovincem.

S tem naj „zarubim“ tudi jaz danes svoje „misli v aprilu“

Tine Balant.

državo, kakor jo imajo Madjari, naj se Nemci in Madjari še tako upirajo in zvijajo. Zlata Praga, ki Nemce tostran Litave prav tako v oči bode, kakor Madjare hrvatski Zagreb, razvila bode svoje dni zastavo slovanske prostosti, in že dandanes ima ondi prijateljstvo do nas Francozov precéj globoke in močne korenine, in nam je tedanji češki deželni zbor leta 1871, ko je bila Francoska z nogami teptana od Nemcev, ali ne uničena, edini na celem svetu izrazil svoje sočutje. Nemški in šovinistični madjarski listi si sicer veliko prizadevajo, da bi nas Francoze premotili in nam druge ljudi za naše prijatelje kazali, kakor so pa v resnici. Ali mi jih že davno sami poznamo, in vemo, kje nam jih je iskati. Začetek prijateljstva med Slovani in Francozi venčal se je na velikem taboru leta 1887 v zlati Pragi na Sofijinem otoku. Ondi se je zapečatila vez, iz katere se bo razvila svoboda Slovanom. Začetek je storjen in nihče ne bo mogel več zadrževati razvoja njegovega. Tesnejša in tesnejša postaja zveza med avstrijskimi Slovani in nami Francozi in v tej zadržal se bo nenaravni umetni dualizem tisti dan, kedar si bodeta avstrijski Slovan in Francoz dala poljub pobratimstva, iz kojega bode prisijalo avstrijskim narodom solnce zlate svobode.

Taaffe se Hennebertu zdí vrl človek, ko bi le ne imel vedno Mefista pri sebi, ki ga vedno na Slovanom sovražne ideje napeljuje. Da bi bil vspeh zdajnejši, prišel je v ministerstvo na Dunaji človek, ki Slovanom nikakor ni prijazen. Kakor so Madjari v drugi državni polovici svoj jezik povsod vsilili v javnost, tako hočejo tostran Litave z nemščino storiti. Poleg tega se Slovanom še šole zapirajo, ki jih že tako nimajo nič odveč! Vsled tega pač ni čuda, če je nezadovoljnost med Slovani čedalje večja. Kar delajo tostran Litave Nemci, to in še vse huje onostran Madjari Slovanom. Sedanja madjarska liberalna vlada je brezobzirno samopašna ter bi najraje kar čez noč devet milijonov Slovanov in Rumuncev spravila s sveta. Slovanom v Avstriji se toliko časa ni nadjati boljših časov, dokler bo železni kancler Avstriji narekaval politiko.

Prav iz tega vzroka je tudi avstrijska zunanja politika do celega zavožena, kajti zveza z Nemčijo in Laško je za Avstrijo popolnoma nenaravna. Avstriji se ne more zadosti nujno svetovati, da naj skuša z Rusi v dobrem sporazumljenji živeti.

Tako sodi in piše francoski podpolkovnik Hennebert o Avstriji in njeni zunanji politiki. Koliko da je v črno zadel, pokazala bode bodočnost, in to morda kmalu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. aprila.

Notranje dežele.

Cesar bo obrtno razstavo dunajsko, ki se je priredila v proslavo štridesetletnice Njegovega vladanja, osebno otvoril dne 14. maja.

Prihodnja seja **gospodske zbornice** je napovedana na jutri, soboto dne 14. t. m. Na dnevnem redu sta tudi poročili o podaljšani trgovinskih pogodbah s Španijo in Zanzibarom.

Delegaciji se bodele sešli dne 30. maja v Budimpešti, kakor je to naznanila vlada predsednikoma obeh hiš državnega zbora. Nenavadni krediti se ne bodo zahtevali, ker je položaj ob galiskoruski meji postal dovoljen.

Volitev za **hrvatski** sabor v Senji se bo vršila dne 28. t. m. Zmerna opozicija se je ne bo vdeležila.

Budimpeštanski „Srpski Dnevnik“ poroča: **Minister zunanjih zadev** namerava ustanoviti avstrijski konzulat v Skoplji (Üsküb), postaji ob železnični progi mej Mitrovico in Solunom. Ta misel se je sprožila v zadnjem zasedanju ogerske delegacije.

Vnanje države.

Včeraj je daroval **papež Leon XIII.** sveto mašo v cerkvi sv. Petra z istim obredom, kakor svojo zlato mašo, in sicer za francoske romarje, kakor se to glasi na vabilih. Udeležili so se je tudi avstrijski, hrvatski in slovenski romarji. Predvčerajšnjim je sprejel sv. Oče lvovskega nadškofa in avstrijskega vojaškega škofa Gruscho.

Papež se bo posvetoval z vodji poljskih romarjev, v koliko naj se dovoli **ruski** jezik pri verskih vajah v poljskih cerkvah. Poljaki so ga prosili v adresi, kojo so prinesli saboj v Rim, naj se odjenja Rusiji v tem oziru. Vprašanje o odpisani apostolskega nuncija v Petrograd še ni rešeno, ker zahteva sv. Oče, da bo smel nuncij prosto in neposredno dopisovati škofijam in nasprotno, kar je Rusija odklonila že za časa Pija IX.

Srbska skupščina je dposlala dva poslanca v okraj Jablonico, da bodeta na lieu mesta preiskala, kako se je vršila zadnja volitev. — S kraljevim ukazom so razpisane tri nove volitve na dan 10. (22.) aprila.

Vsled ukaza princa Koburškega ustanovila bo **bolgarska** vlada penzijski zaklad za onemogle častnike. Dosedaj niso imeli v Bolgariji niti častniki niti uradniki mirovnine. Častniki bodo morali plačevati za napominani zaklad po pet odstotkov svojih plač, kar gotovo ne bodo preveč občutili, ker so njihovi dohodki v primeri z drugimi evropskimi državami jako veliki. Upajo, da bo vlada v kratkem skrbela na isti način tudi za civilne uradnike.

Pomiloščevalni ukaz **nemškega** cesarja za Alzacijo in Loreno je popolnoma enak dotični pruski naredbi, obseza pa tudi kazni zaradi prestopkov zoper francosko tiskovno postavo, ki je še vedno v teh deželah veljavna, kakor tudi kazni zaradi vstajnih klicev in noše vstajnih znamenj.

Najnovejše izjave za Boulangerja neki niso tako vznemirile **francoskih** vladnih krogov, kakor to zatrjujejo dunajski časopisi. Ne bojé se bajé krize. Boulanger namerava, kakor nam pové brzojav iz Pariza v „Agr. Tagbl.“, le to, da bi se republikanski predsednik v bodoče volil potom splošnega ljudskega glasovanja, ne pa na volilnem shodu. V tem smislu hoče predlagati spremembo ustave. — Volilna shoda v Roubaixu in Avesnesu dué 11. aprila sta bila jako razburjena. Komaj se je posrečilo govornikom, da so končali svoje govore. Večina zborovalcev je bila za Boulangerja. Socijalistiško zborovanje v Lille-u je vsled priporočanja dveh pariških mestnih svetovalcev sprejelo resolucijo, v koji se pozivljajo delavci, naj glasujejo za oportunca Fonearta. — Zmerni republikanci so se menda zopet nekoliko sprijaznili s Floquetovim ministerstvom. Dva dni po sklepu zbornice je šlo obiskat ministerskega predsednika 30 poslancev združene levice ter mu zatrjevati, naj se le zanaša nanje, ako ravno ga hoče ugonobiti Ferry. V „Matinu“ navdušeno proslavlja neki odlični član združene levice radikalno ministerstvo. „Monde“ pravi zaradi tega, da bo oportunska politika prepevala slavo tudi Clémenceau-u isti dan, ko bo prišel na krmilo. Iz vsega tega pa je le razvidno, da morajo biti desničarji previdni, ako se bodo hoteli opirati na oportunce. — Boulangerjev prijatelj je dobro vsako sredstvo pri agitovanji za svojega vodjo. Tako pripovedujejo volicem v Nord-departementu mej drugim tudi to pravljico, da je Boulanger nezakonski sin Napoleona III.

Tekom tega tedna je bilo **italijansko** ministerstvo že dvakrat sklicano k seji, da bi se posvetovalo, kaj je storiti sedaj v Afriki, a sklenilo ni ničesa; pravi vzrok temu je ta, da so se Abesinci sicer začeli nazaj pomikati, toda obstali so zopet nekaj ur od italijanskih stališč. Dokler neguš jasno ne pové svojih namenov, toliko časa tudi italijanski ministri ne morejo ničesa konečno ukreniti. Sklenjeno je sicer načeloma, da se odpokliče večji del vojne iz Masave, dejanski izvršiti pa se bo mogel ta sklep še-le tedaj, ko se bodo Abesinci umaknili tako daleč od Italijanov, da se ne bo več treba bati njihovega napada. San Marzano in ž njim Crispi ne vé, pri čem da je. Trdilo se je sicer, da je zapustil kralj Janez s svojimi vojniki taborišča nasproti italijanskim stališčem zaradi pomanjkanja živeža, toda to je ničeven vzrok; „Daily News“ opisuje tamošnje kraje kot jako rodovitne. Po vsem tem soditi, zagledali ne bodo italijanski vojaki, ki se pekó na afriškem vročem solnci, še takó kmalu svoje domovinske zemlje.

Turčija hoče izdati naredbu, po kateri se tuji židje ne bodo smeli v Jeruzalemu muditi dlje časa nego tri mesece. Angleški veleposlanik se je pritožil zaradi tega pri turški vladi, koji odreka pravico, da smé na takov način nadlegovati angleške židovske podložnike.

Švicarski zavezni svet je sklenil kazensko postopati zoper pisatelja in razširjevalca bazelske pustne pesmi „Vive la France“, da takó potolaži razžaljeno Nemčijo. Zaveznim javnim pravdnikom v tej zadevi je imenovan vladni svetnik Zutt v Bazelu.

Rumunski liberalci so se razcepili vsled različnih nazorov gledé postopanja nasproti vladi, ki so se pokazali med njimi pri zadnjem shodu, koji so imeli skupno s konservativci. Velik del izmed njih in tudi nekaj konservativcev je prijazen Rosettijevemu ministerstvu ter se bo skoraj gotovo ločil od svojih dosedanjih tovarišev. — „Romania Libera“, ki je najbližje glasilo sedanjemu kabinetu, navaja kot glavne naloge Rosettijevega ministerstva: Pomirjenje duhov, očiščenje uprave vseh dvomljivih elementov, kaznovanje vseh oseb brez razločka stanu, ki so zakrivile kako hudodelstvo ali prestopok, in pa razpustitev zbornice. Predno se more slednje zgoditi, zavladati morata po celi deželi mir in red. Večina prejšnje vladne stranke ostala bo nevtralna, ker se jej je izpolnila glavna želja, da se bodo vršile nove volitve še-le v jeseni.

Abesinci se bajé zbirajo pri Maiferrasu poleg Adué, kjer bo ostal neguš čez abesinske veliko-nočne praznike koncem tekočega meseca.

Izvirni dopisi.

Iz Rima, 10. aprila. Ravno sem s tovarišem prišel iz cerkve Jezusove in ostaje mi še pol ure časa. Duhovniki hodimo navadno po dva in dva maševat, ker v naši okolici bi ne mogli drugače darovati zaradi pomanjkanja strežnikov. Tako pa eden duhovnik drugemu streže, in ko je sv. maša končana, napravi se strežaj-duhovnik kar pri altarji.

Zdaj so došli še za nami Čehi in Francozi in nas kar mrgoli duhovnikov po cerkvah na jutro. Čez dan se pa le redko srečujemo. Rimski odbor lepo skrbi, da gredó eni ta dan na to stran, drugi na nasprotno. Danes gredó Čehi v katakombe, kakor sem zvedel sinoči pri zborovanji. So pa med seboj Čehi veliko bolj organizovani kakor Nemci, le malo izgredev je bilo na potovanji. Veliko potoma izgubljenih reči došlo je za nami, ter se sinoči razdelilo. Kranjski romar zgubil je svoje ogrinjalo (plaid) še v Loretu in ni mislil, da ga bo zopet kedaj nosil, kar sinoči zagleda med došlimi rečmi svojo robo. Brez vsakega plačila so mu jo izročili.

Tudi več pisem je došlo in brzojavov. Slovenski romarici iz Idrije došla je tužna vest brzojavnim potom, da je mož nevarno zbolel, naj se podviza domov. Brzojavil je njen četovodja domov: „Pridem“. Ona se je odpeljala danes zjutraj, ker sinoči o pozni uri ni bilo mogoče dobiti voznika. Kolodvor je od našega stanovanja daleč stran, posebno po noči se človek prav lahko zmoti. To je skušal tudi sinoči Vaš dopisnik. V družbi odličnih gospodov podal se je v komaj deset minut oddaljeni „palazzo Pamphili“, pa je prav pošteno zašel. Hodili smo še enkrat dlje kot navadno in po raznem izpraševanji še le dospeli na določeni kraj.

Ravnokar pravil mi je g. dr. Strbenec, da je včeraj prišel k njemu znani govornik P. Konstantin iz Linea. „Saj ste Vi Slovenec?“ Da, odgovori g. dekan. Pri tej priči ga je objel ter mu rekel: „Vi ne veste kako sem bil ginjen poslušajoč Vaše petje v Loretu, pri sv. Petru itd. Kaj ste tako muzikalichen narod? Mi tudi pojemo, a naše petje se vse drugače sliši, tako monotonno je in mrzlo. A Vi pujete tako melodijozno in ubrano in v srce segajoče, da se kar zamaknemo Vas poslušajoči.“ Stisnil mu roko in ga še enkrat objel. Kaj bi bilo še, ko bi se bili malo prej še kaj pomenili, kakor je nekdo v „Slovencu“ nasvetoval, naj bi se bil sestavil program, imeli kake poskušnje pred odhodom v Ljubljani, ali ko bi se bilo oglasilo več pevcev. Če bi le izvrsten moški kvartet imeli, oj kako bi Slovence iskali Nemci in kake drugačne pojme bi o nas imeli! Tako pa včasih nas gledajo kot Francoze, ali kot Ogre, še skoraj ne vedó, ali so Slovenci na svetu ali ne. Če komu povem, da je njih glavno mesto bela Ljubljana, še marsikateri ne vé, kje to mesto stoji. „Das sind ja fiesche Leut!“ slišiš kakega zgornjega Avstrijca kratko opazko. Kar se občne varnosti tiče, moram odkrito pripoznati, da zelo skrbi laška vlada za nas. Koder smo se peljali po Laškem, videl sem na vsaki postaji po dva žandarja, ki sta moško po koridorih stopala in na nas pazila. Če sem ga prašal, je li tū nastavljen, odgovoril je, da je le za te minute sem poslan zavoljo varnosti nas romarjev. Tudi tū so vedno zraven na krajih, kjer se shajamo. Prašal sem sinoči na ulici orožnika za pravo pot, in možak me je prej vojaški pozdravil, predno mi je dal prijazen odgovor. No, vlada ima pa tudi vzrok skrbeti za nas. Saj skoraj polovica prebivalcev Rima le od tujcev živi. In kaj bi bil Rim brez papeža! Vse imenitne stavbe, starinski spomeniki in druge znamenitosti kažejo, da so največ papeži skrbeli za njih izvršitev ali njih ohranitev, in le malo tujcev bi Rim obiskovalo, vsaj primeroma, ko bi papeži svoj sedež preložili.

Čudno se nam je zdelo, da potoma nismo zapazili nobenega ptiča. Včeraj je bil neki gospod kar iznenaden, ko je zagledal tri golobe na ulici. Žab pa imajo obilno, in te znajo ravno tako neharmonično kvakati, kakor na Slovenskem.

Ravno smo prišli domov od današnjega obiskovanja. Ura je poludne in naš krčmar nam je že pripravljen jed. Tedaj le urno, da ne bode mrzlo! „Meneštra oggi assai bona!“ je njegov pozdrav. Res prinese juho, ki je bila po domače rečeno, prava godla. Koliko različnih reči je plavalo po njej, nemogoče mi je naštet, posebno še zato ne, ker kuharstva nisem študiral. Pa bilo je vse eno kolikor sem površno zapazil: riž, fižol, makaroni, neka salata, krompir in Bog vé vse kaj. Pri treh mizah

sedeli smo skupaj Slovenci, marsikateri je malo pomajal z glavo, češ, take zmesi pa še nisem videl, če sem tudi že marsikaj poskusil na svetu. Na zadnje nam je pa še dobro teknilo.

Po tej dolgi opazki pa ad rem. Dobili smo program za celih deset dni v Rimu. V torek 17. t. m. bo oficijelni program končan s slovesno zahvalnico v cerkvi „del Campo Santo“. Še tisti dan namerava večina slovenskih romarjev podati se v Neapolj in od tam čez Florenco in Benetke naravnost domov.

Danes dopoldne stal je na programu le ogled hribov „Celia“ in „Aventina“. Vozovi nas odpeljejo k cerkvi sv. Gregorija Vel. Na mestu, kjer je stala hiša sv. Gregorija, sozidal je on krasno cerkev in prostoren samostan. Kaže se še dandanes soba, v kateri je on spal, in kamenit stol, na katerem je sedel; v eni kapeli je tudi podoba Marijina, ki je ž njim govorila, zraven v posebni ograji shranjena miza, na kateri je vsak dan nasitoval 12 ubožcev; na strani kaže slika, kako je enkrat angelj kot trinajsti ubožec se povabil na berno kosilo.

Precej stran je druga cerkev sv. bratov Janeza in Pavla sozidana tam, kjer sta svetnika bila umorjena. Skoraj sredi cerkve je v posebni ograji kamnita plošča, kjer so jima bili odsekani glavi. Krasne slike hranijo te cerkve. Michael Angelo pričel je slike predstavljajoče nebeško godbo. Razni instrumenti so v rokah angeljev, sredi orkestra trije na note pevajoči mali angelji. V samostanu videli smo tudi sobo sv. Pavla od križa in veliko ostankov obleke, knjig in drugih stvari, katere je rabil svetnik, celó tobaknica se za steklom hrani, iz katere je mož jemal duhan.

V ta samostan smo smeli le možki zaradi klauzure. Tik cerkve se še vidi zelo staro obzidje rimskega mesta; napravil ga je bil kralj Servius Tullius, tedaj stoji že nad 2000 let. Iz mo-gočnih obdelanih čveterovoglatih kamnov je so-stavljen. Znali so stari Rimljani zidati, to se vidi. Dan-danes se tako rad zid podira, posebno še pri velikih stavbah, a tu je zob glodal nad dvetisoč let, pa ga še ni zglodal.

Zasedli smo zopet vozove ter se odpeljali na nasprotni grič „Aventin“. Tu v cerkvi sv. Sabine počiva ona in njena dekla, ki jo je spreobrnila. Sv. Dominik je prej tu živel v samostanu, sedaj so ga Lahj vzeli in porabili v vojaške namene. Lep na-predek! Sredi cerkve je na malem stebru kamen, katerega je vrgel satan na svetnika, pa je menda že z eno roko meril nanj, zato je omahnil in ne zadel Dominika. V stranski kapeli je najlepša podoba Ma-rije rožnivenške Sassipa Ferratija. Ogledali smo še malo sobico, kjer je sv. Dominik stanoval, kjer sta ga obiskala sv. Angelus in Frančišek, ki so eden drugemu pripovedovali po božjem navdihnenji, kaj bo kateri vse dosegel. Strop je še ravno isti ostal, stene so pa z lepim marmorjem obdane.

Tudi soba Pija V., v kateri je on še kot do-minikan stanoval, hrani se v prvotni obliki. Ime-niten je še ta samostan zavoljo tega, ker so v njem prebivali sv. Tomaž Akv. in Rajmund Penafortski. Iz hiše gredé videli smo skozi okno pomoranečno drevo, katero je zasadil sv. Dominik.

Le par korakov stran je cerkev sv. Aleša. Pri vratih na levo so pri stranskem altari še hranjene stopnjice, pod katerimi je ležal sv. Aleš v rojstni hiši, dasi mu je oče odkazal lepo sobo za stano-vanje. Precej naprej od altarija je sredi cerkve še vodnjak, kjer je zajemal svetnik vodo. Romarji smo jo tudi pili. Pri stranskem altariju, že konec cerkve, je stara podoba Matere božje, katero je sv. Aleš seboj prinesel.

Stopaje v cerkev slišali smo igrati na kake tri glasovirje. Poznalo se je, da se vadijo učenci, ne-kateri so morali imeti precéj gibčnosti in spretnosti, ker razne skale so dobro igrali. Za velikim altarjem so male orglje. Tudi te so se glasile. Takoj si lahko spoznal, da igra na pamet, še precéj dobro je iz-peljeval razne komade. Bila je ravno prosta ura za slepe reveže, ki se tu zraven v ustavu poučujejo v raznih strokah. In ti so ravno takrat igrali. Za ve-likim altarjem kazali so nam knjigo, na katero se tipaje s prsti ti ubožci brati učé.

Vrnili smo se potem domov. Devet velikih omnibusov drdralo je jeden za drugim. Dasi so Rimljani že navajeni tujcev, in vajeni drdranja sem pa tje, vendar so nas zvedavo gledali in marsi-kateri je pri svojem delu postal ter pasel radoved-nost nad nami. No, to veselje jim že privoščimo, saj bo le še kakih 6 dni trajalo.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Kazenski postopek.

§ 24. Za postopek o tega zakona prestopkih, spadajočih v pristojnost političnih oblastev, imajo veljati občni propisi za postopek političnih prestopkov. Pritožbe proti kazenskim razsodbam političnih oblastev I. stopinje prijaviti je v 24 urah po razgla-šeni razsodbi ter v nadaljnjih treh dneh predložiti; za pritožbo o razsodbah II. stopinje je časa štirih tednov.

Proti kazenski razsodbi, potrjeni ali ublaženi (olajšani) v II. stopinji, ni nobene nadaljnje pritožbe.

Določanje glob.

§ 25. Globe je izterjovati po upravnem izvršil-nem potu.

Globe, določene v političnem kazenskem po-stopku, in izkupilo od blaga, zaseženega po poli-tičnih oblastvih, stekajo se v ubožni zaklad onega kraja, v katerem se je izvršil prestopok.

VI. Poglavlje. — Prehodna in zaključna določila.

Prehodna določila.

§ 26. Osobam, katere imajo krošnjarsko dopu-stilo takrat, ko dobi veljavnost ta zakon, dopuščeno je krošnjariti do časa, do katerega jim teče dopu-stilo ter se jim smé, če tudi niso dosegli dōbe, do-ločene v § 3, odstavek b) in če tudi ne spadajo v kraje, imajoče olajšila po § 12, ponoviti dopustilo, ako se v ostalém vse stori, kar zahtevajo tega za-kona določila.

Kar se tiče izvrševanja krošnjarstva, veljajo vendar tudi za te osebe določila tega zakona od po-četka njega veljavnosti.

Ta naredba veljá tudi za pomočnike.

Početek veljavnosti zakonev.

§ 27. Ta zakon zadobi veljavnost šest mesecev po razglašenju.

Od te dōbe nimajo več veljavnosti vsi prejšnji zakoni in naredbe, govoreče o istem predmetu.

Izvršilni pristavek.

Izvrševati ta zakon je naročeno mojim ministrom notranjih stvari, trgovine, pravosodja in financij.

Odsek se je natanko pečal s tem novim načrtom zakona o krošnjarstvu ter izjavlja, da se še tudi zdaj drži načela, da je krošnjarstvo treba omejiti, a pridržati olajšila § 17., lit. f) krošnjarskega patenta od 4. septembra 1852, šte. 252 drž. zak., za kar se je zbornica že izrekla. Ako namreč pomislimo, da je temu patentu podstava patent od 5. maja 1811, od katerega se razlikuje samo v nekaterih točkah, priznal bode vsakdo, da so se prometni in trgovinski odnošaji od leta 1811 popolnoma, a od leta 1852 bistveno premenili. Po natančnem uvaževanju bo-demo se uverili, da je v oni dōbi bilo krošnjarstvo neka potreba v manjših mestih, oddaljenih od dr-žavnih cest, ker je v oni dōbi bila trgovina razšir-jena samo v deželnuem glavnem mestu ter so bili kramarji samo v okrajih, v katerih je bilo sodišče, in še v teh dokaj manj, nego li danes. Ko je bil izdan krošnjarski patent leta 1852, znane so bile železnice v več krajih Kranjske samo po imenu; blago so tedaj morali odvažati na Gorenjsko, Do-lenjsko in Notranjsko vozniški. Promet je torej bil težaven in počasen. Tudi promet s pismi ni bil tako lehak, kakor sedaj. Telegrafstvo bilo je še malone neznano. Potujočih agentov bilo je videti le redko-kdaj, in to samo v glavnem mestu, in ti so se raz-likovali znatno od današnjih potujočih agentov. Do-biti trgovinstvo ni bilo tako lahko v oni dōbi, kakor danes.

Krošnjarjev je bilo v oni dōbi manj, njih za-sluzek ni bil neznaten, ker so prebivalci onih krajev, ki so bili oddaljeni od mest in trgov, morali ku-povati proizvode, ki jih niso proizvajali sami, od krošnjarjev, ako so si hoteli prihraniti daljša pota do trgovine v mestih ali ako si kdo ni hotel jemati vaškega slá, da mu ta nakupi potrebnih stvari. Vse to priča, da je krošnjarstvo v oni dōbi bila živa potreba. Od one dōbe pa so se tekom let odnošaji čisto predrugačili, osobito pa z obrtnim redom z dné 20. decembra 1859. Zdaj ni večjega kraja na Kranjskem, v katerem bi ne bilo več trgovin. Pošta, in telegraf premrežujeta deželo, a vrhu tega olaj-šujejo železnice promet v mnoge kraje. Potujočih trgovinskih poverjencev (agentov) se je toliko na-množilo, da se je promet deželne glavnega mesta

z deželo znatno zmanjšal, ker potniki prohajajo vsa večja mesta dežele. Odsek je bil in je še mnenja, da ne bi mogel nihče dokazati, da ima sedaj kroš-njarstvo tisto znamenitost, kakoršno je imelo, ko je obveljal zdanji krošnjarski patent, ali da ga je treba pridržati, kakoršen je zdaj, ker smemo trditi, da krošnjarstva za deželno glavno mesto in za vse večje kraje na Kranjskem ni čisto nič potreba.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je daroval krajnemu šolskemu svétu pri sv. Marjeti nad Laškim trgom za dvo-razredno šolo 200 gld.

(Potrjena deželna postava.) Nj. Veličanstvo presvetli cesar je z Najvišjim sklepom dne 28. marca potrdil od deželne zbornice kranjskega sklenjeni po-stavni načrt, s katerim se predrugačijo nekatere do-ložbe zakona z dne 29. junija 1886 gledé vravnjanja potoka Trebiža pri Ratečah.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Martin Gaberc, kapelan pri sv. Magdaleni je prestavljen na Vransko; č. g. kapelan J. Kavčič iz Ribnice k sv. Magdaleni pri Mariboru; č. gosp. Anton Pernat, kapelan v Brežicah, pride kot pro-vizor v Planino; č. g. J. Dekort iz Šoštanja v Brežice; č. g. V. Mikuš iz Celja v Konjice; č. g. Mat. Stoklas iz Konjic v Majšperk; č. g. Martin Stole iz Čadrama k sv. Rupertu v Slov. goricah; č. g. J. Stanjko iz Majšperka v Čadram; č. g. Fr. Arnuš od sv. Ruperta na Prihovo in č. g. A. Petek od sv. Martina v Ribnici. Č. gosp. Franc Zdolšek, kapelan na Vranskem, gré v začasni pokoj.

(Posvečenih) bode letos v Ljubljani sedem bo-goslovcev tretjeletnikov. Zraven onih gospodov, ka-tere smo že zadnjič imenovali, bode semeniški mašnik tudi še Čeh g. Franc Lakmajer.

(Nekaj za brezverce.) Nekje v Avstriji sta živela zakonska Stiasny. Leta 1875 se je njima po-rodila hčerka, katero sta dala vpisati v knjigo za brezverce (konfessionslos). Ko je žena leta 1882 na smrt zbolela, prosila je, naj pride katoliški duhovnik, kar se je tudi zgodilo. Vsled tega je gosposka Stiasny-ju ukazala, naj dá svojo sedemletno hčerko krstiti. Stiasny se je pritožil in pritožbo podpiral s tem, da sta se s pokojno ženo dogovorila hčerko do 14. leta brezverski vzgojevati, potem pa naj deklica sama stori, kar ji drago. Dne 11. t. m. pa je najvišje upravno sodišče na Dunaji zavrglo pri-tožbo.

(Prof. Ant. Heinricha) pogreb je bil včeraj popoldne. Pokopaval ga je z azistenco frančiškansko prečast. g. kanonik dr. J. Kulavie, izmed prvih nekdanjih učencev njegovih. Udeležila se ga je ne le vsa šolska mladina gimnazijska s profesorji, ampak tudi mnogo gospōde iz učiteljstva, zlasti iz uradnih krogov z deželnim predsednikom bar. Winklerjem na čelu. Danes ob desetih dopoldne so pa gimna-zijalci s profesorji vred v stolni cerkvi zanj imeli mrtvaško sv. mašo, katero je daroval deželni šolski svetnik prof. Tom. Zupan in so, kakor o po-grebu, tako tudi pri njej dijaki pristojno péli.

(Pisateljskega društva) občni zbor bode, kakor smo že enkrat naznanili, jutri, dné 14. t. m., ob 8. uri v steklenem salonu čitalničnem. Ker je na dnevnem redu kot 6. točka vspeveda še raz-govor ob izdanji Preširnovih poezij, računimo na mnogobrojno udeležitev. — Po občnem zboru pa bode zabavni večer, kojemu bode predsedoval g. H. Turk, čitala pa bodeta g. Hugo in g. Podkrajšek.

(Ustanovitev „bolnišnega in podpornega društva pomočnih uradnikov za Kranjsko“) je gledé na pri-prave in delovanje tukajšnjih pomočnih uradnikov gotova. Posvetovanje v tej zadevi vršilo se bode jutri zvečer ob 7. uri v gostilnici „k združenji“ v kolodvorskih ulicah. Ker more postati vsakdo dru-štvenik, ki kot pomočni uradnik službuje ali pri cesarskem, deželnem, mestnem uradu ali tudi pri privatnem zavodu na Kranjskem, je želeli, naj bi se posvetovanja v soboto vsaj vsi ljubljanski pomočni uradniki vdeležili.

(Častnim občanom) je izvolila dné 8. aprila občina velikogaška gosp. Ludovika Goljo, c. kr. okr. sodnika v Trebnjem.

(Na Bohinjski Bistrici) je v sredo, 11. t. m., zjutraj umrl učenec ljubljanske gimnazije III. b,

Josip Repinec, Alojznik, mladeneč blage volje in velike marljivosti. Blag mu bodi spomin!

(Premembe pri učiteljstvu.) Učiteljski kandidat gosp. Štefan Primožič dobil je drugo učiteljsko službo na Dobrovi pri Ljubljani, in gosp. Bernard Andoljšek, drugo učiteljsko službo v bohinski Srednji vasi.

(O Savi) dohajajo iz Belegrada vedno bolj grozne novice. Od dne do dne huje narašča. Sedaj je že poplavila železnico pri Topčideru tako, da so stali železnični vozovi do osi v vodi. Poslanec Petrović peljal se je te dni iz Ostrovice po cesti, ki je speljana po nasipu ob nabrežju savskem, s svojo ženo in dvema sinovoma v Beligrad. Cesta je bila deloma že pod vodo. Na enem mestu stala je voda tako visoko, da so jeli konji kar plavati, pri tem pa so zagazili s ceste v Savo in z vozom vred kmalu zginili v globokih valovih. Grozna borba za življenje pričela se je s smrtjo. Ljudje so nesrečo videli in hiteli od vseh strani s čolni na pomoč, žal, da vsi prepozno. Utopljenec vrgla je Sava pri Belemgradu na suho.

(Osepnice.) Dne 10. t. m. ni zbolel nihče. Ozdravela 2 otroka. Bolnih 20 oseb.

(Tatvina.) Vlomili so včeraj po noči po eni uri v gostilno g. Šusteršičeve („pri Bobenčku“) na Tržaški cesti neznani tatje ter odnesli 531 gld. v bankovcih, 12 večjih in 6 manjših žlic, 14 vilic in 14 nožev, vse od srebra in z vrezanimi črkama J. S., in 30 prtičev. Tatje so gotovo dobro poznali hišne razmere, ker se jim je tatvina posrečila, akoravno imajo pse na dvorišču.

(Prijeti so) v Petrovaradinu tri gimnazijalce in jednega trgovskega pomočnika iz Novega Sada, ker so se na skrivnem shajali z belograjskim časnikarjem Ivanom Ivaničem, katerega so nekoliko kasneje v Zemunu prijeli. Ivaniča dolže, da je silno nevaren agitator, ki je že več mesecev po Bosni popotoval in ljudi k vstaji hujskal. Dijaki so zatoženi sokrivde pri njegovih agitacijah. Je pač le prazen strah Madjarov več videl in slišal, kakor pa je resnice!

Razne reči.

— Avstrijskega tabaka se je prodalo leta 1887. skupaj za 77.265.872 gold., torej za 1.906.448 gold. ali 2,5% več, nego v prejšnjem letu, in sicer pri splošni prodaji za 73.913.339 gl., specijalitet za 2.714.412 gold. in v inozemstvu za 620.121 gold. Večji dohodki se razdeljujejo enakomerno na vse dežele, le v planinskih provincijah se je zmanjšala poraba tabaka. Papirnatih cigaret se je skadilo 527 milijonov, v primeri s prejšnjim letom več za 107 milijonov. Isto tako se je več prodalo po vrsti: portorik, trabuk, kub, britanik in „mešanih inozemskih“. Manj se je spušilo le viržink in tuzemskih lit. K. Pristnih havana-smodk se je prodalo 599.290 kosov manj od prejšnjega leta. Pristojbine za dovažanje inozemskih izdelkov so iznašale 172.903 gold. Duhana se je prodalo 22-3 milijona kilogramov, ali 300.637 klgr. manj od prejšnjega leta. Tabaka „za nos“ je bilo raztrženega 1-9 milijona kilogramov.

— Mlad Parižan, ki je bil dostikrat zelo zamišljen in raztresen, bil je med pariškimi lahkotivci zelo priljubljen kot sekundant pri dvobojih. Ko ga je nedavno prosil neki prijatelj, naj mu stori to uslugo, da gré kot priča k sestavi njegovega ženitovanjskega pisma, bil je takoj pripravljen to storiti. Svečano je postavil svoje ime na dotično listino, potem pa je nehote vsled stare svoje navade pri „slovesnih prilikah“ vprašal bileznika: „Dragi gospod, ali se ne more z lepo poravnati ta zadeva? Ali ga ni sredstva, da bi se preprečil ta žslostni posel?“

— Nov planet so našli na dunajski zvezdarni. Dobil je številko 274.

— Proti piku žuželk je najboljšo zdravilo tako zvana jodova tinktura, katero je treba na pičeno mesto namazati s čopičem. To zdravilo je posebnost tudi zoper mrliški strup.

Telegrami.

Rim, 13. aprila. Včeraj papež za avstrijske in francoske romarje maševali. Prizor ginljiv. Zvečer Sterbenc slovenski izborni govoril. Nadškof Zorn mu čestital in ljubljanski knezoškof se mu zahvalil. Audijenca ponedeljek. Zdravi vsi. Arko.

Dunaj, 13. aprila. Državni zbor: Vlada predložila postavo, ki določuje, kedaj se smejo poklicati v mirovnem časi rezervniki in nadomestni rezervniki k aktivni službi.

Budimpešta, 12. aprila. Finančni odsek ogerskega državnega zbora je sprejel v generalni debati predlogo gledé davka na špirit. Ministerski predsednik Tisza se je izjavil, da ne more pritrditi predlogu davčnega postavka in kontingentnega zneska.

Berolin, 13. aprila. „Norddeutsche“ piše: Cesarju je bilo treba zamenjati cevko, ker se je skrčil dihalnik. Dr. Bergmann je včeraj vložil novo cevko. To ni vplivalo na splošno zdravje cesarjevo, vendar pa je ostal vladar čez dan v postelji.

Pariz, 13. aprila. Shodi v Maubeuge-u, Pourcoins-u in Armentieres-u so se izrekli za kandidaturu Boulangerjevo. „Republique Francaise“ trdi, da je boulangistiška agitacija napad na ustavo, zaradi tega se bode morala nasvetovati vladi postavna naredba v obrambo republike.

Florencija, 12. aprila. „Corriere Italiano“ objavlja verjetno vest, da se bo braziljski cesar odpovedal na korist svoje hčeri in stalno namestil v Florenciji, in to zaradi visoke starosti in slabega zdravja, ki mu ne dopuščata, da bi še nadalje bival v Braziliji.

Dijaška kuhinja v Celji.

Za drugo društveno, šolsko leto 1887/8 so dalje darovali sledeči prečastiti in častiti gospodje:

Julij Žigan, posestnik na Polzeli	5 gl. — kr.
Dr. Jurij Krašovec, odvetnik v Slov. Gradcu	4 „ — „
Jakob Janežič, tovarnar v Grižah	5 „ — „
J. Bohine, dekan v Braslovčah	10 „ 01 „
J. Uličnik, župnik v Razboru	3 „ — „
Prezv. knezoškof Jakob Maksimiljan za marec	4 „ — „
Slavna „Posojilnica v Konjicah“	25 „ — „
Slavna „Posojilnica v Makolah“	20 „ — „
Franc Veršec, c. kr. notar v Sevnici	5 „ — „
Dr. Ivan Dečko v Celji	5 „ — „
Dr. Ivan Geršak, c. kr. notar v Ormožu	5 „ — „
Prezv. knezoškof Jakob Maksimiljan za april	4 „ — „
Lovro Vošnjak, župnik v Št. Jurji ob južni želez. za pisanko	5 „ — „

Gospod Anton Fabiani, trgovec v Sevnici, nabral 30 gld. 50 kr., mej to svoto daroval on osobno 6 gld., g. Kunstič 5 gld. in ostanek drugi.

Presrečna zahvala vsem prečastitim dariteljem. Pomagano je skoraj vsem ubogim, pa zelo pridnim dijakom, ki zdaj ne dobodo nikjer drugod podpore več. Vsaki daritelj si pridobi veliko zaslugo s tem za slovenski rod.

Prosimo torej za daljše mile darove.

Maks Veršec,
blagajnik.

Mihael Vošnjak,
predsednik.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	726.9	0.0	brezv.	megla	1-10
12. 2. u. pop.	725.0	10.0	sl. vzh.	oblačno	dež
9. u. zveč.	727.0	3.6	sl. szap.	„	„

Slana, megla, dopoldne solnce, popoldne ob 1/2 6. uri nekoliko dežja. Srednja temperatura 4-5° C., za 4-6° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

13. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 35 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	80 „ 70 „
4% avstr. zlata renta, davka presta	110 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	93 „ 05 „
Akoije avstr.-ogerske banke	865 „ — „
Kreditne akcije	270 „ 30 „
London	126 „ 85 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 04 „
Cesarski cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	62 „ 32 1/2 „

OTOMANE,

38 gld. a. v.!!

no pozameritje, to je s čopli in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,
(pod mestnim trgov.)

Uzorec blaga resnim kupecem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršim najceneje. — Modroce na peresih (Federnadrtzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specijalitet: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

Solidnega, dobro priporočenega in starejšega

trgovskega pomočnika,

ki je več v stroki z mešanim blagom, zmožen obeh deželnih jezikov in ki bi mogel voditi trgovino, sprejme takoj

(1) Halbensteiner v Ljubljani.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče dele v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechluchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Krajevni in potovalni leksikon (Orts- und Reise-Lexikon) Avstro-Ogerske,

izdelala

Josip pl. Kendler in Leop. Siller.

Krajevni in potovalni leksikon obseza vse avstro-ogerske kraje ter železnične, poštne, parobrodne in brzojavne postaje s zaznamovanjem železničnih in parobrodskih podjetij; zaradi tega je za vsacega neobhodno potrebna knjiga.

Krajevni in potovalni leksikon sestavljen na podlagi današnjih prometnih razmer, je visoke pomenljivosti za c. kr. vojaške in vojaške uradnike, ker je v njem navedena natančna lega vsacega kraja v Avstro-Ogerski. — Dalje je tudi važen za poštne, železniške in brzojavne uradnike.

Krajevni in potovalni leksikon je posebne vrednosti za vsacega odvetnika, bileznika, sodnijskega uradnika itd., ker je pri vsacem kraju povedano politiško in sodnijsko uvrščenje, kakor tudi za vsakega graščinskega oskrbnika, tovarnarja, potovalca, izvoznika in uvoznika itd., in to zaradi tega, ker je pri vsakem kraju navedena pošta, železnica, oziroma bližnja pošta in železnična postaja.

Krajevni in potovalni leksikon izide v 30 zvezkih po 30 kr. ali subskripcijska cena za celo delo a. v. gld. 7. — ter se dobiva v vseh knjigotržnicah ali pa pri založniku

Leop. Siller-ju, Dunaj I., Grünangergasse I.

Slomškovih zbranih spisov

IV. knjiga: različno blago,

(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 dobliva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lenčič, župnik v Makolah (Maxau b. Pöltschach); III. knjiga, Životopisi, str. 397 pa po 70 kr. Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste polji; Val. Orežnovih pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.

Pete knjige: „Slomškovi „pastirski listi“ ni mōči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.